

vens hellige Bogstav“. I en senere Artikel henvises der til, at f. Eks. i norske Byer har Skatteprocenten naaet en rent fantastisk Højde, og der siges, at der længes man efter „den Paradisstilstand, hvor der dog er en Begrænsning for, hvad en Kommunalbestyrelse kan pumpe ud af Befolkningens Lomme“. Disse Artikler af den ærede Landstingsmand kunde jo tyde paa, at den Tanke, som jeg har fremsat, og som har fundet Tilslutning ikke alene hos mine Partifæller, men navnlig ogsaa hos Socialdemokraterne, mulig vil møde Modstand hos det radikale Venstre. Det radikale Venstres Repræsentanter her i Tinget have ikke udtalt sig derom, men for saa vidt de skulde give Tanken Tilslutning, staa vi i alt Fald overfor den Mulighed, at det radikale Venstre i Folkeeting og Landsting vil komme til at bekrige hinanden.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) bestred min Paastand om, at det københavnske Kommunestyre ingenlunde var ideelt, men at der paa adskillige Punkter kunde gaas videre, uden at man behøvede at skyde sig ind under Skatteprocenten, og det ærede Medlem opfordrede mig til at paapege, paa hvilke Omraader jeg mente, at den københavnske Kommunalbestyrelse kunde gaa videre. Paa den givne Anledning skal jeg nævne enkelte Omraader, hvor jeg mener, at den københavnske Kommunalbestyrelse i sin Administration ikke har været saa frisindet, som den burde have været. Jeg skal først erindre om, at Københavns Kommunes Budget er paa mellem 23 og 24 Mill. Kr. Det siger altsaa sig selv, at nogle Tusinde Kroner fra eller til, ja selv om man kommer op paa et Hundredetusinde Kroner, spiller i og for sig ikke nogen større Rolle i det københavnske Budget. Jeg skal da henvise til, at man her i Københavns Kommune fremdeles opretholder de to Sæt Kommuneskoler, en Betalingsskole og en Friskole, opretholder dette hæslige Skel, som jeg synes det er. En Tilstand, hvor man faktisk har en Skole for de rige Folks Børn og en anden for de fattige, opretholdes fremdeles af den københavnske Kommunalbestyrelse, og jeg ved ikke, at der er gjort noget Skridt til at faa dette Forhold ændret. Naar det opretholdes, er det vel under Henviisning til, at man har den faste Skatteprocent, men det Tab i Indtægt, som man vilde lide ved at fravige dette Skel, vilde man meget vel kunne taale. Jeg synes, det er ned-

værdigende for et frisindet Styre eller et Styre, som i alt Fald kaldes frisindet, at opretholde et saadant System.

Jeg skal ogsaa henvise til, at det i Fjor gennem Finansudvalget ved et Tilfælde, som var fremdraget, blev oplyst, at Københavns Kommunes Administration af Alderdomsunderstøttelserne heller ikke paa alle Punkter var saa ideel, som den burde være. Der blev anført et Eksempel paa, at man i Københavns Kommune tildelte en 71-aarig Enke en Understøttelse paa 10 Kr. om Maaneden, en Understøttelse, som vel ikke en Gang vil strække til til den paagældendes Husleje. Hvis det er Normen eller i nogen Grad Normen for, hvilke Alderdomsunderstøttelser der ydes trængende, maa jeg rigtignok sige, at man ikke paa det Punkt er naaet nær saa langt, som man burde. Den Gang mødte, jeg tror, det var det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), med den Paastand, at det var jo kedeligt nok, men man kunde ikke komme videre paa Grund af, at man havde den faste Skatteprocent. Jeg tror ikke, det er rigtigt. (P. Knudsen: Hun havde faaet Forhøjelse den Gang). Nej, jeg maa gøre opmærksom paa, at hun ikke havde faaet Forhøjelse, den Gang Ministeren rettede sin Henvendelse til Finansudvalget. Det vil det ærede Medlem kunne se i den trykte Skrivelse, Finansudvalget den Gang fik, og som er indhæftet i de Bilag, som følge Betænkningen. At hun senere fik denne Understøttelse forhøjet, det er rigtigt. Om Forhøjelsen fandt Sted paa Grundlag af den Kritik, man ventede, eller af andre Grunde, det skal jeg ikke udtale mig om. Men paa det Tidspunkt, da Ministeren sendte Skrivelsen til Finansudvalget, havde hun kun en Understøttelse af 10 Kr. maanedlig. Det kommer det ærede Medlem til at lade staa.

Endelig skal jeg for det tredie henvise til, at det jo er ret almindeligt i det øvrige Land baade i By- og Landkommuner, at Kommunerne støtte en saa gavnlig Foranstaltning som vore Børnehjem. Men Københavns Kommune har til Dato ikke fundet Anledning til at støtte Børnehjemmene. Jeg synes, der ogsaa her var en Opgave, som Københavns Kommune burde tage op.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) berørte Arbejdsløshedsspørgsmaalet og henviste til den store Arbejdsløshed, som findes for Tiden, navnlig i København. Det ærede Medlem udtalte, at Lovgivnings-